

दानिएलको पुस्तक - छयासी नम्बर

अगमवाणीको प्रकटिकरण: ज्ञानको वृद्धिलाई र मध्यरातको पुकारको सन्देशलाई बुझ्नु

Jeff Pippenger

2024-02-19

हामी पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतका आन्दोलनहरूबीचको समानान्तर सम्बन्धसित व्यवहार गरिरहेका छौं, ताकि अन्त्यको समयमा खोलिँदा “ज्ञानको वृद्धि” ले प्रतीकात्मक रूपमा के जनाउँछ भन्ने कुरा अझ राम्रोसँग बुझ्न सकियोस्। हामी यो देखाउन प्रयत्न गरिरहेका छौं कि यसले सत्यको यस्तो तीव्र वृद्धिलाई जनाउँछ, जो अन्ततः “पछिल्लो वर्षा” को रूपमा शिखरमा पुग्छ, र त्यो नै मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश हो। एक प्रतीकको रूपमा, “ज्ञानको वृद्धि” दानिएलको पुस्तकबाट लिइएको हो, र त्यहीँ यसलाई त्यस्तो भविष्यसूचक ज्ञानको रूपमा पहिचान गरिएको छ, जसले आराधकहरूका दुई वर्गलाई परीक्षा गर्छ र उत्पन्न गर्छ।

अनि उहाँले भन्नुभयो, आफ्नो बाटो लाग, दानिएल; किनकि यी वचनहरू अन्तको समयसम्म बन्द गरिएका र मोहर लगाइएका छन्। धेरै जना शुद्ध पारिनेछन्, सेता बनाइनेछन्, र जाँचिनेछन्; तर दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै काम गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्। दानिएल १२:९, १०।

सन् १९८९ मा “ज्ञानको वृद्धि” प्रकट गरियो, जसले अन्ततः आराधकहरूको दुई वर्गलाई प्रदर्शन गर्नेछ। ती दुई वर्गहरू पछिल्लो वर्षाको सन्देशसँग तिनीहरूको सम्बन्ध कस्तो छ भन्ने प्रसङ्गमा चित्रित गरिएका छन्। दुष्टहरूले पछिल्लो वर्षालाई न त चिन्छन् न त ग्रहण नै गर्छन्, तर बुद्धिमानहरूले गर्छन्। त्यसकारण दुष्टहरूले पछिल्लो वर्षा कहिले पर्न थाल्छ भन्ने देख्दैनन्, र यो सेप्टेम्बर ११, २००१ मा जातिहरू क्रोधित हुँदा पर्न थाल्यो। हामीले इजकिएल अध्याय आठ र नौमा, साथै यशैया अध्याय अठ्ठाइसमा पनि प्रस्तुत गरिएको लाओडिसीयन एड्भेन्टादको नेतृत्वलाई सम्बोधन गर्दै आएका छौं। यशैयामा “ठट्टा गर्ने मानिसहरू”ले “झूटलाई” आफ्नो “शरण” बनाए र आफूलाई “असत्यको मुनि” “लुकाए।”

यसकारण, हे यरूशलेममा भएका यस प्रजामाथि शासन गर्ने उपहासक मानिसहरू हो, परमप्रभुको वचन सुन। किनकि तिमीहरूले भनेका छौ, हामीले मृत्युसँग वाचा बाँधेका छौं, र अधोलोकसँग हामीले सन्धि गरेका छौं; जब प्रचण्ड विपत्ति बढ्दै जानेछ, तब त्यो हामीकहाँ आइपुग्नेछैन; किनकि हामीले झूटलाई आफ्नो शरण बनाएका छौं, र कपटको आडमा हामीले आफूलाई लुकाएका छौं। यशैया २८:१४, १५।

अन्तिम दिनहरूका यरूशलेमका प्राचीन पुरुषहरू “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” को कार्यविधिद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट “विश्राम र ताजगी” को परीक्षामा असफल हुन्छन्; यही कार्यविधिले बुद्धिमानहरूलाई मिलेराइट इतिहासमा रहेको पछिल्लो वर्षाको ऐतिहासिक दृष्टान्तमार्फत अन्तिम दिनहरूको पछिल्लो वर्षालाई चिन्न सक्षम बनाउँछ। यस अंशमा यशैयाले जोड दिनुभएको “ठट्टौली गर्ने पुरुषहरू” को भविष्यसूचक विशेषता भनेको ती झूट र असत्य हुन्, जसको आडमा उनीहरूले आफूलाई लुकाए र जसलाई आफ्नै शरण बनाए। यसकारण, पछिल्लो वर्षाको सन्देशको परीक्षा (“विश्राम र ताजगी” जसलाई उनीहरूले सुन्न मानेनन्) सँग सम्बन्धित रूपमा, यरूशलेमका प्राचीन पुरुषहरूले एउटा झूट स्वीकार गरेका छन्।

पछिल्लो वर्षाको सन्देश एउटा विवादसहित आउँछ, जसलाई हबकूक अध्याय दुईमा चित्रण गरिएको छ, जहाँ त्यहाँका पहरदारले परमेश्वरसित आफ्नो इतिहासको “विवाद” मा उसले के उत्तर दिनु पर्ने हो भनी सोध्य, किनकि अध्याय दुईको पद एकमा रहेको “हप्काइयो” भन्ने शब्दको अर्थ “तर्क गरियो” हुन्छ।

म आफ्नो पहरामा उभिनेछु, र धरहरामाथि आफूलाई खडा गर्नेछु, अनि उहाँले मलाई के भन्नुहुनेछ र जब म झिड्काइनेछु तब मैले के उत्तर दिनुपर्छ, त्यो हेर्न म निगरानी गर्नेछु। हबकूक २:१।

उत्तर वर्षाको विवादको समयमा बुद्धिमानहरूले मिलेरका रत्नहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका सत्यताहरू प्रस्तुत गर्छन्, जुन सत्यताहरू मिलराइटहरूले पहिचान गरेका, स्थापित गरेका र प्रस्तुत गरेका आधारभूत सत्यहरू पनि हुन्। ती सत्यताहरू युगहरूको शिला ख्रीष्टद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

“सियोनका पर्खालहरूमा परमेश्वरका पहरदारहरूको रूपमा उभिनेहरू त्यस्ता मानिसहरू होऊन्, जसले जनताभन्दा अघि नै खतराहरू देख्न सक्छन्,—जसले सत्य र भ्रम, धार्मिकता र अधार्मिकताबीच भेद गर्न सक्छन्।”

“चेतावनी आइसकेको छ: १८४२, १८४३, र १८४४ मा सन्देश आएदेखि हामीले जसमा निर्माण गर्दै आएका छौं, विश्वासको त्यस जगलाई विचलित गर्ने कुनै पनि कुरा भित्रिन दिनु हुँदैन। म यस सन्देशमा थिएँ, र त्यसबेलादेखि नै म परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएको ज्योतिप्रति सत्यनिष्ठ रहँदै संसारका सामु उभिएकी छु। हामी त्यो मज्जबाट आफ्ना खुट्टा हटाउने प्रस्ताव गर्दैनौं, जसमा ती राखिएका थिए, जब दिनप्रतिदिन हामी ज्योतिको खोजी गर्दै, उत्कट प्रार्थनासहित प्रभुलाई खोज्थ्यौं। के तपाईंहरू सोच्नुहुन्छ कि परमेश्वरले मलाई दिनुभएको ज्योति म त्याग्न सक्छु? त्यो युगयुगको चट्टानसरह हुनुपर्छ। त्यो दिइएदेखि नै त्यसले मलाई मार्गदर्शन गर्दै आएको छ।” Review and Herald, April 14, 1903.

प्राचीन पुरुषहरूले एक झूटा उत्तरवर्षाको सन्देश प्रस्तुत गर्छन्, जसलाई यशैयाले “झूट” र असत्यको रूपमा चित्रण गरेका छन्। इजकिएल अध्याय आठमा, त्यस इतिहासको वर्णन छ जसले पहिचान गराउँछ कि कहिले यरूशलेमका प्राचीन पुरुषहरू सूर्यलाई दण्डवत् गरिरहेका छन्, र तिनीहरूलाई अर्को अध्यायमा परमेश्वरको छाप प्राप्त गर्नेहरूसँग तुलना गरिएको छ। तेस्रो घृणित काम (पुस्ता) ले एक झूटा उत्तरवर्षाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसरी “तम्मूजको लागि विलाप गर्नु” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। एडभेन्टवादको तेस्रो पुस्तामा, जुन 1919 मा आरम्भ भयो, W. W. Prescott ले 1919 को बाइबल सम्मेलनमा सार्वजनिक रूपमा प्रस्तुत गरेको झूटा सुसमाचारसँग सम्बन्धित एउटा “झूट” भित्र्याइयो। त्यो “झूट” तेस्रो पुस्ताको एक विशिष्ट विषय हो, र त्यो “झूट” “तम्मूजको लागि विलाप गर्नु” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको झूटा उत्तरवर्षाको सन्देशको झूटा आधार हो।

भविष्यवाणीमा रहेको “झूट” लाई ठ्याक्कै पहिचान गर्न समय लगाउनु महत्त्वपूर्ण छ, किनकि यही “झूट” नै मुख्य कारण हो जसले लाओडिसियाली एडभेन्टवादलाई १९८९ मा भएको ज्ञानको वृद्धिलाई देख्न असमर्थ बनाउँछ। उक्त “झूट” यो हो कि दानियेलको पुस्तकमा रहेको “दैनिक” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। “दैनिक” लाई भविष्यवाणीगत रूपमा ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवाको अर्थमा लागू गर्नु झूटा र गलत भविष्यवाणीगत प्रयोग हो; तर “झूट” भनेको केवल “दैनिक” को यस झूटा पहिचानलाई एक भविष्यवाणीगत प्रतीकको रूपमा चिनाउनु मात्र होइन, यसले यस्तो “झूट” लाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले सिस्टर ह्याइट यस झूटा प्रयोगसँग सहमत हुनुहुन्थ्यो भनी दाबी गर्दछ, र त्यसपछि त्यसै असत्यलाई प्रयोग गरेर उक्त गलत प्रयोगलाई स्थापित सत्यको रूपमा स्थापित गर्दछ।

दानियेल अध्याय एघारका अन्तिम छ वटा पदहरूको सही बुझाइ पद तीसदेखि छत्तीसद्वारा पूर्वरूपमा देखाइएको छ, र जब सिस्टर ह्याइटले दानियेल अध्याय एघारको पूर्ण परिपूर्तिलाई चिन्हित गर्नुहुन्छ, तब उहाँ यसो भन्नुहुन्छ कि पद तीसदेखि छत्तीसमा “वर्णन गरिएका दृश्यहरूसँग मिल्दोजुल्दो दृश्यहरू” “पुनः दोहोरिनेछन्।”

“दैनिक” को गलत परिभाषा अनुसार प्रयोग गर्दा झूटो ऐतिहासिक संरचना उत्पन्न हुन्छ। दानियेल अध्याय एघार, पद तीसदेखि छत्तीससम्म प्रस्तुत इतिहासमा “दैनिक” हटाइने घटना समावेश छ। “दैनिक” या त मिलेरवादी प्रयोग हो, वा प्रेस्कट र दानियल्सको प्रयोग हो। कुन प्रयोग चयन गरिन्छ भन्ने आधारमा दुई भिन्न ऐतिहासिक संरचनाहरू उत्पन्न हुनेछन्।

र हतियारबन्द सेनाहरू उसका पक्षमा उभिनेछन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्नेछन्, र नित्य बलिदान हटाइदिनेछन्, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गर्नेछन्। दानियेल ११:३१।

प्रेरणाअनुसार, यस पदमा प्रस्तुत गरिएको भविष्यसूचक इतिहास, जसमा पद तीस तथा बत्तीसदेखि छत्तीससम्मका पदहरू समावेश छन्, दानिएल ११ का चालीसदेखि पैंतालीससम्मका पदहरूमा पुनः दोहोरिनुपर्ने हो।

“दानियेलको एघारौँ अध्यायको भविष्यवाणी आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिसम्म लगभग पुगिसकेको छ। यस भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा घटित भएको इतिहासको धेरै अंश पुनः दोहोरिनेछ। तीसौँ पदमा एउटा शक्तिको विषयमा भनिएको छ, जो ‘शोकाकुल हुनेछ, [दानियेल ११:३०-३६ उद्धृत।]”

“यी शब्दहरूमा वर्णन गरिएका दृश्यहरूसँग मिल्दोजुल्दा दृश्यहरू घटित हुनेछन्।” Manuscript Releases, number 13, 394.

जस पदमा हामी “दैनिक” पाउँछौं, त्यो एकतीसौँ पद हो।

र उनका पक्ष लिएर सेनाहरू खडा हुनेछन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अपवित्र पार्नेछन्, र निरन्तर बलिदान हटाइदिनेछन्, अनि उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गर्नेछन्। दानियल ११:३१.

पदमा उल्लिखित “भुजाहरू” “उसको तर्फबाट” उठ्छन्। “भुजाहरू” एउटा शक्ति हुन्, जसरी तिनीहरू जसको पक्षमा “उठ्छन्” त्यो पनि एउटा शक्ति हो। पदमा “उसको तर्फमा” उभिने पनि “भुजाहरू” नै हुन्, र “बलको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्ने” पनि “भुजाहरू” नै हुन्, “नित्य” हटाउने पनि “भुजाहरू” नै हुन्, र “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” स्थापना गर्ने पनि “भुजाहरू” नै हुन्। प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेहमा, अजिङ्गर, अर्थात् मूर्तिपूजक रोमले, पापसत्तालाई तीनवटा कुराहरू प्रदान गर्दछ।

मैले देखेको त्यो जनावर चितुवाजस्तो थियो, र त्यसका खुट्टा भालुका खुट्टाजस्ता थिए, र त्यसको मुख सिंहको मुखजस्तो थियो; अनि त्यस अजिङ्गरले त्यसलाई आफ्नो शक्ति, आफ्नो सिंहासन, र ठूलो अधिकार दियो। प्रकाश १३:२।

चितुवाजस्तो जनावरलाई सिस्टर ह्वाइटले पापत्वको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ, र बाह्रौँ अध्यायमा सिस्टर ह्वाइटले अजिङ्गर शैतान पनि हो, र साथै मूर्तिपूजक रोम पनि हो भनी पहिचान गर्नुहुन्छ।

“यसरी यद्यपि अजिङ्गरले मुख्यतः शैतानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तथापि गौण अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोमको एउटा प्रतीक हो।” The Great Controversy, 439.

प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेहको दोस्रो पदमा, मूर्तिपूजक रोमले आफ्नो सैन्य शक्ति, अर्थात् आफ्ना “हातहतियारहरू”, सन् ४९६ मा फ्राङ्कहरूका राजा क्लोभिस (फ्रान्स) बाट सुरु हुँदै, पोपसत्तालाई दियो। मूर्तिपूजक रोमले सन् ३३० मा पोपसत्तात्मक रोमलाई आफ्नो अधिकारको आसन दियो, जब सम्राट् कन्स्टान्टिनले रोम सहर खाली गरे र साम्राज्यवादी रोमको राजधानी कन्स्टान्टिनोपल सहरमा सारे। मूर्तिपूजक रोमले सन् ५३३ मा पोपसत्तालाई नागरिक अधिकार दियो, जब जस्टिनियनले पोपसत्तालाई सबै मण्डलीहरूको शिर तथा विधर्मीहरूको सुधारक भनी चिनाउने एउटा आदेश जारी गरे।

एकतीसौँ पदमा “उठ्ने बाहुहरू” भन्नाले मूर्तिपूजक रोमका ती सैनिक शक्तिहरू बुझिन्छन्, जसले सन् ४९६ मा क्लोभिसबाट आरम्भ गर्दै पोपसत्ताको पक्षमा उभिए। यस कार्यका कारण पोपसत्ताले फ्रान्सलाई “क्याथोलिक चर्चको जेठो छोरा” भनी चिनाउँछ, र कहिलेकाहीँ “क्याथोलिक चर्चकी जेठी छोरी” पनि भन्छ। एकतीसौँ पदमा, कन्स्टान्टिनले सन् ३२१ मा आइतवारसम्बन्धी व्यवस्था पारित गरेपछि, र त्यसपछि सन् ३३० मा राजधानीलाई रोम सहरबाट कन्स्टान्टिनोपल सहरमा सारेपछि, पहिले अजेय रहेको साम्राज्य टुक्रिन थाल्यो, किनकि प्रकाशको पुस्तक अध्याय आठका पहिलो चार वटा तुरही-शक्तिहरूले रोमी साम्राज्यविरुद्ध निरन्तर युद्ध आरम्भ गरे। बर्बर जातिहरू र जेन्सेरिकद्वारा गरिएका आक्रमणहरूको केन्द्रविन्दु रोम सहरतर्फ नै लक्षित थियो, जुन सन् ३३० भन्दा अघि रोमी साम्राज्यको “शक्तिको पवित्रस्थान” भएको थियो। सन् ३३० देखि त्यसपछि निरन्तर, आक्रमणकारी बर्बर युद्धले “शक्तिको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध तुल्याउन” थियो, जबसम्म मूर्तिपूजक रोमका “बाहुहरू” सन् ४९६ देखि

पोपसत्ताका निम्ति उठ्ने थिएनन्।

मूर्तिपूजक रोमले पोपीय शक्तिलाई सैन्य शक्ति, नागरिक अधिकार, र रोम नगरको सिंहासन दिएर तीनवटा कुरा मात्र उपलब्ध गराएन, तर यसले पोपीय रोमका लागि तीनवटा सीडहरू पनि हटाइदियो।

मैले ती सिडहरूलाई ध्यानपूर्वक हेर्दै थिएँ, अनि हेर, तिनीहरूका बीचबाट अर्को एउटा सानो सिड निस्केर आयो, जसको सामु पहिलेका सिडहरूमध्ये तीनवटा जरैदेखि उखेलिए: अनि हेर, त्यस सिडमा मानिसका आँखाहरूजस्तै आँखाहरू थिए, र ठूला ठूला कुराहरू बोल्ने एउटा मुख थियो। दानिएल ७:८।

दानिएलको सातौँ अध्यायमा “उखेलिनुपर्ने” भनिएका ती तीन सिङ्गहरूले पापत्वको सत्तारोहणलाई प्रतिरोध गरिरहेका तीन प्रमुख शक्तिहरूको प्रतिनिधित्व गर्थे। ती तीन सिङ्गहरूमध्ये अन्तिम सिङ्ग ५३८ सालमा गोथहरूलाई रोम नगरबाट खेदिएपछि हटाइयो। तिनीहरूलाई नगरबाट पगान रोमका “बाहुहरू” द्वारा निकालियो, किनकि ती “बाहुहरू” ले ५३८ सालमा पापत्वलाई (उजाड पार्ने घृणित वस्तु) त्यसबेलाको ज्ञात संसारको सिंहासनमा स्थापित गर्नुपर्ने थियो।

दानियेल ११ को पद ३१ मा “बाहुहरू” (मूर्तिपूजक रोम) ले गर्न लागेका चार कुराहरू पहिचान गरिएका छन्। तिनीहरूले सन् ४९६ मा गरेझैं पोपतन्त्रको पक्षमा “उठ्नुपर्ने” थियो। तिनीहरूले लगभग दुई शताब्दीसम्म रोम सहरमाथि सञ्चालन गरिएका सैनिक संघर्षहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको “बलको पवित्रस्थान” लाई अशुद्ध पार्नुपर्ने थियो। तिनीहरूले सन् ५३८ मा पोपतन्त्रलाई पृथ्वीको सिंहासनमा “स्थापित” गर्नुपर्ने थियो, र तिनीहरूले “दैनिक” पनि “हटाइदिनुपर्ने” थियो।

यस पदमा “take away” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द (sur) को अर्थ “हटाउनु” हुन्छ। सन् ५०८ सम्म आइपुग्दा, रोमी साम्राज्यभित्र विद्यमान मूर्तिपूजकताको विरोध, जसले पोपतन्त्रलाई सत्तामा उदय हुनबाट रोक्न कार्य गरिरहेको थियो, पूर्ण रूपमा अधीनमा ल्याइएको वा उन्मूलन गरिएको थियो।

“the daily” लाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइको रूपमा पहिचान गर्नु एउटा झूटा अनुप्रयोग हो; तर Laodicean Adventist इतिहासमा वास्तवमा सम्पन्न भएको कार्य, जसले त्यस झूटा अनुप्रयोगलाई सत्यको रूपमा पहिचान गर्‍यो, Adventism को तेस्रो पुस्तामा सम्पन्न गरिएको एउटा निश्चित “झूट” माथि आधारित थियो। बहिनी ह्वाइटको यो निर्देशन—दानिएल एघारको अन्तिम परिपूर्तिमा तीसदेखि छत्तीस पदसम्मको इतिहास पुनः दोहोरिनेछ—ले यरूशलेममा शासन गर्ने “हेला गर्ने मानिसहरू” का लागि अगमवाणीको आत्मालाई एकैसाथ अस्वीकार नगरी एकतीसौँ पदमाथि कुनै व्याख्या आरोपित गर्नु असम्भव तुल्यायो।

“उपहास गर्ने मानिसहरू” ले सिकाउँछन् कि ख्रीष्टको स्वर्गीय पवित्रस्थान-सेवकाइको नक्कली रूप, अर्थात् पापीय मिस्साको प्रचलनद्वारा, पापतन्त्रले ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइको साँचो समझ हटाइदियो। यदि “दैनिक” को वास्तविक अर्थ यही हो भने, एकतीसौँ पदमा उठी खडा भएका “हातहरू” पापतन्त्र नै हुनेथिए, किनकि पदको व्याकरणिक संरचनाले “हातहरू” नै “दैनिक” हटाउने शक्ति हुन् भन्ने माग गर्दछ।

आफ्ना कपोलकल्पित कथाहरूको थाललाई टिकाइराख्नका लागि, तिनीहरू तर्क गर्छन् कि पोपसत्ताले (हातहरूले) ख्रीष्टको स्वर्गीय पवित्रस्थानलाई अपवित्र तुल्यायो। “शक्तिको पवित्रस्थान (miqdash)” भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द वा त कुनै मूर्तिपूजक पवित्रस्थान हो, वा परमेश्वरको पवित्रस्थान हो। यदि दानियेलले परमेश्वरको पवित्रस्थान पोपसत्ताद्वारा अपवित्र तुल्याइनेछ भन्ने अभिप्राय व्यक्त गर्न चाहेका भए, उनले “qodesh” भन्ने हिब्रू शब्द प्रयोग गर्ने थिए, जसले केवल परमेश्वरको पवित्रस्थानलाई मात्र जनाउन सक्छ। त्यसो भए बाइबलमा वा भविष्यवाणीको आत्मामा कहाँ लेखिएको छ कि स्वर्गीय पवित्रस्थान कहिल्यै पोपसत्ताद्वारा अपवित्र भएको थियो, वा कहिल्यै अपवित्र हुनेछ?

निश्चय नै, मसीहीहरूको पाप स्वर्गीय पवित्रस्थानका पुस्तकहरूमा अभिलेखित गरिएका छन्, तर त्यस चित्रणको अर्थ परमेश्वरको पवित्रस्थान अपवित्र भएको थियो भन्ने होइन। पवित्रस्थानको शुद्धीकरणले पवित्रस्थानमा अवस्थित अभिलेखका पुस्तकहरूको शुद्धीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। यसबाहेक, पोपसत्तात्मक शक्ति कहिल्यै मसीही भएको छैन, त्यसैले त्यो अनुसन्धानात्मक न्यायका पुस्तकहरूमा कहिल्यै प्रविष्ट गरिएको छैन। पोपसत्ताका लागि पहिचान गरिएको एकमात्र न्याय परमेश्वरको क्रोधको कार्यकारी न्याय हो।

“बाहुहरू” ले “उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापित” पनि गर्नुपर्ने थियो—त्यो कुन शक्ति हुनेथियो? पोपसत्ताले कुन शक्ति स्थापित गर्यो? अनि पद एकतीसको एकदमै प्रारम्भमै पोपसत्ता जुन शक्तिको पक्षमा उभियो, त्यो कुन शक्ति हो?

लाओडिकीया-सम्बन्धी एडभेन्टवादका ती अशिक्षित जनहरूले, जसले आफ्नो अनन्त जीवन त्यस्ता मानिसहरूको हातमा सुम्पिएका छन् जो छाप लगाइएको पुस्तक पढ्न असमर्थ ठहरिएका छन्, भ्रष्ट बाइबलीय अनुप्रयोगको त्यस्तो प्रकारद्वारा आफ्ना गिजगिज्याउने कानहरू सान्त्वना पाउन सायद सहज अनुभव गर्न सक्छन्; तर तिनीहरूले आफ्नो त्रुटिलाई कायम राख्नका लागि अनिवार्य रूपमा पहिचान गर्नुपर्ने इतिहासलाई लिएर दानिएल एघारका अन्तिम छ पदसँग मेल गराउने प्रयास गर्नु झन् पनि अत्यन्त हास्यास्पद छ।

दानियेल ११ को चालीसौँ पदमा दक्षिणका राजाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको देखाउन सकिने सोभियत सङ्घको पतनसम्म पुर्‍याउने इतिहासमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाको सैनिक शक्ति पापतन्त्रका पक्षमा उभियो, किनकि रोनाल्ड रेगनले बाइबलको भविष्यवाणीको ख्रीष्टविरोधीसँग एउटा गोप्य गठबन्धन बनाए। यसो गर्दा, यसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पापतन्त्रको उदयविरुद्धको कुनै पनि प्रोटेस्टेन्ट प्रतिरोध दबाइएको थियो भन्ने सङ्केत दियो, जसको पूर्वछाया सन् ५०८ मा बहुदेववादको प्रतिरोध हटाइनुमा देखिन्छ। उक्त खण्डमा उत्तरका राजा (पापतन्त्र) ले पहिले १९८९ मा सोभियत सङ्घलाई बगाएर लग्यो, र त्यसो गर्दा “रथहरू” र “घोडसवारहरू”—जसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको सैनिक शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्—सहित, साथै “जहाजहरू” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको संयुक्त राज्य अमेरिकाको आर्थिक शक्तिको साझेदारीमा त्यसो गर्‍यो।

संयुक्त राज्य अमेरिका त्यस्ता “बाहुहरू” थियो जसले पोपसत्ताको पक्षमा उभियो। प्रोटेस्टेन्टवाद हटाइयो, ठीक त्यसरी नै जसरी सन् ५०८ सम्ममा मूर्तिपूजकताको प्रतिरोध दबाइयो। एकचालीसौँ पदमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई पोपसत्ताले विजित गर्नेछ, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको “बलको पवित्रस्थान” भएको संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान उल्टाइनेछ, जब संयुक्त राज्य अमेरिकाले उत्तरतर्फका राजालाई (पोपसत्तालाई) पृथ्वीको सिंहासनमा बसाल्नेछ, जसरी मूर्तिपूजक रोमले सन् ५३८ मा गर्‍यो। यदि तपाईं यस वेबसाइटका लेखहरू पढिरहनुभएको छ भने, तपाईंले The Time of the End पत्रिका डाउनलोड गर्न सक्नुहुन्छ, र दानियेल ११ का अन्तिम छ पदहरूको अझ विस्तृत प्रस्तुति पढ्न सक्नुहुन्छ; तर अहिले हामी केवल यति मात्र पहिचान गर्दैछौं कि “the daily” लाई ख्रीष्टको पवित्रस्थान-सेवकाइको रूपमा पहिचान गर्नु उक्त प्रतीकको गलत प्रयोग हो। हामी यो यसकारण गरिरहेका छौं कि त्यो गलत प्रयोग उद्देश्यपूर्वक बोलिएको झूटद्वारा लाओडिसीयन एडभेन्टवादमाथि ल्याइएको थियो।

हामी अर्को लेखमा यस भविष्यसूचक झूटलाई विचार गर्न जारी राख्नेछौं।

“हामीसँग गुमाउने कुनै समय छैन। क्लेशपूर्ण समयहरू हाम्रो अगाडि छन्। संसार युद्धको आत्माद्वारा उद्दीप्त भएको छ। चाँडै नै अगमवाणीहरूमा भनिएका संकटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्। दानिएलको एघारौँ अध्यायमा रहेको अगमवाणी आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिको लगभग सीमासम्म पुगेको छ। यस अगमवाणीको परिपूर्तिमा घटिसकेको इतिहासको धेरै भाग फेरि दोहोरिनेछ।”

“तीसौँ पदमा एक त्यस्तो शक्तिको विषयमा भनिएको छ, जो ‘दुःखी हुनेछ, र फर्कनेछ, र पवित्र करारको विरुद्ध क्रोधित हुनेछ; त्यसले त्यस्तै गर्नेछ; वास्तवमै त्यो फर्कनेछ, र पवित्र करार त्याग्नेहरूसित मिलाप गर्नेछ। अनि सेनाहरू त्यसको पक्षमा खडा हुनेछन्, र तिनीहरूले बलको पवित्रस्थानलाई अशुद्ध पार्नेछन्, र दैनिक बलिदान

हटाउनेछन्, र उजाड पार्ने घृणित वस्तु स्थापना गर्नेछन्। अनि करारको विरुद्ध दुष्टतापूर्वक गर्नेहरूलाई त्यसले चापलुसीद्वारा भ्रष्ट पार्नेछ; तर आफ्ना परमेश्वरलाई चिन्ने मानिसहरू बलवान हुनेछन्, र पराक्रमका काम गर्नेछन्। अनि मानिसहरूमध्ये बुझ्नेहरूले धेरैलाई शिक्षा दिनेछन्; तैपनि तिनीहरू धेरै दिनसम्म तरवारद्वारा, आगोद्वारा, बन्धुवाइद्वारा, र लुटद्वारा पतित हुनेछन्। अब जब तिनीहरू पतित हुनेछन्, तिनीहरूलाई थोरै सहायताले सहायता गरिनेछ: तर धेरै जनाले चापलुसीसहित तिनीहरूमा मिल्नेछन्। अनि बुझ्नेहरूमध्ये कतिपय पतित हुनेछन्, तिनीहरूको परीक्षा गर्न, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्न, र तिनीहरूलाई सेता बनाउन, अन्तको समयसम्म: किनकि त्यो अझै तोकिएको समयकै लागि हो। अनि राजाले आफ्नै इच्छाअनुसार गर्नेछ; र त्यसले आफूलाई उच्च पार्नेछ, र आफूलाई हरेक देवताभन्दा महान ठहर्याउनेछ, र देवताहरूका परमेश्वरको विरुद्ध आश्चर्यजनक कुराहरू बोल्नेछ, र क्रोधको कार्य पूरा नहुँदासम्म सफल हुनेछ: किनकि जे ठहर गरिएको छ, त्यही पूरा हुनेछ।' दानियल 11:30-36।"

"यी शब्दहरूमा वर्णन गरिएका दृश्यहरूसँग मिल्दोजुल्दा दृश्यहरू घटित हुनेछन्। हामी प्रमाण देख्छौं कि परमेश्वरको भय आफ्ना सामु नराख्ने मानिसहरूको मनमाथि शैतानले चाँडै नियन्त्रण प्राप्त गर्दैछ। सबैले यस पुस्तकका भविष्यवाणीहरू पढ्नु र बुझ्नु, किनकि हामी अब भनिएको सङ्कष्टको समयमा प्रवेश गर्दैछौं:

"‘र त्यस समयमा मीकाएल उठ्नेछन्, त्यो महान् प्रधान, जो तेरा मानिसहरूका सन्तानहरूको पक्षमा उभिन्छ; र यस्तो सङ्कष्टको समय हुनेछ, जस्तो कुनै जाति अस्तित्वमा आएदेखि त्यस समयसम्म कहिल्यै भएको थिएन; र त्यस समयमा तेरा मानिसहरू, अर्थात् पुस्तकमा लेखिएका भेटिने प्रत्येक जन, उद्धार गरिनेछन्। अनि पृथ्वीको धूलोमा सुतिरहेका धेरै जना जाग्नेछन्, कोही अनन्त जीवनका लागि, र कोही लज्जा र अनन्त घृणाका लागि। अनि बुद्धिमानहरू आकाशमण्डलको ज्योतिजस्तै चम्किनेछन्; र जसले धेरै जनालाई धार्मिकतातर्फ फर्काउँछन्, तिनीहरू सदासर्वदा ताराहरूसरह चम्किनेछन्। तर हे दानिएल, तिमी यी वचनहरू बन्द गर, र पुस्तकलाई अन्तको समयसम्म मोहर लगाऊ; धेरै जना यताउता दौडिनेछन्, र ज्ञान बढाइनेछ।' दानिएल 12:1-4।"

Manuscript Releases, number 13, 394.